

Yozgatlı

Kıvalı Hasan

Yozgatlı Hasan'ın lakabı da “Kıvalı Hasan” olmuş Çanakkale’de savaşı iken. Hasan, Yozgat ilinin Sarıkaya kazasına bağlı Kara Yakup köyünden (Günümüzde Beldedir) gelerek Çanakkale’de savaşa katılmıştır. **Çanakkale Savaşı** adeta bir değirmen misali insanımızı öğütür iken, yaşanan yüksek kayıplar nedeniyle gönüllüler ve askerlik çağında olmamasına rağmen yaşı yakınlaşmış olanlarda **askere** alınmak zorunda kalınmıştır.

Daha bıyıkları terlememiş bu **delikanlı**, kendisi gibi gencecik arkadaşları ile beraber yayan yapıldak günlerce yürüyerek Yozgat’tan çıkıp Çanakkale’ye ulaşmış. Burada sayısı azalan birliklere yapılan takviyeler esnasında 64. Piyade Alayı, 1. Tabur, 2. Bölüğe intisap edip çakı gibi **Mehmetçik** olmuş arkadaşları ile birlikte.

Kıvalı Hasan Hikayesi

Hasan'ın bulunduğu 2. bölüğün komutanı **Yüzbaşı Sırrı Bey** olarak kayıtlarda yer almaktadır. **Yüzbaşı Sırrı Bey** askerlerini savaşa bizzat hazırlar, talimlerini kendi yaptırır, sürekli birlik içerisinde dolaşarak askeri ile tek tek sohbet eder dertleşirdi. Genç yaşına rağmen bir baba edasıyla askerine kol kanat gerer, cephede her biri ile tek tek ilgilenirdi. Yüzbaşı Sırrı Bey talimlerine başlamadan önce, birliğine yeni katılan askerleri ile tanışmak ve sohbet etmek ister ve dolaşmaya başlar. Asker arasında dolaşırken **Hasan'ın** başındaki kına **Sırrı Bey**’in dikkatini çeker. Cepheye gelen askerlerin sağ ellerinde, sağ elinin üç parmağında ya da sağ ayağının parmaklarında kına görmeye alıştı **Sırrı Bey** ama baştaki kınayı ilk defa görüyordu. **Hasan’a** bunun manasının ne olduğunu sorduğunda Hasan utandı, üzüldü ve dedi ki komutanına:

-Komutanım, buraya geleceğim vakit anam yaktı bu kınayı. Ben de niye diye sormadım.

Sırrı Bey:

-Öyleyse bir mektup yaz da sor bakalım, biz de öğrenmiş olalım.

Hasan:

-Ben yazı yazmasını bilmem ki komutanım.

Sırrı Bey:

-Öyleyse sen söyle bölük yazıcısı yazsın köyüne, bakalım ne cevap gelecek?

Hasan:

-Baş üstüne komutanım.

Bir istirahat anında bölük yazıcısı **Hasan**'ın yanına gelir. Hasan söyler, o yazar. Selam kelimadan sonra Hasan, bulunduğu yerin güzelliğinden, çiçeklerin kokusundan, arkadaşlarının dostluğundan, komutanının tatlı dilinden bahsettikten sonra, konuyu **kınaya** getirir.

– Anacığım, kumandanım saçımdaki kınayı sordu, ben bilemedim. Arkadaşlarımla arasında mahcup oldum. **Kinanın** bir mânâsı varsa bildir de kumandanıma söyleyeyim.

Mektup **Yozgat** yollarına çıkar ancak ne vakit varır bilinmez. Cevap gelir mi gelmez mi, anasına ulaşsa okur mu, okutur mu belli değildir. Lakin **Çanakkale**'de sürekli sırtlan gibi saldırın düşmana karşı koymak lazım geldiği için ihtiyat kuvvetlerinin fazla bekleyecek zamanı yoktur. 2. Bölük de savaş içerisinde üzerine düşen vazifeyi yapar. Bu öyle bir harptir ki, dünyada eşi benzeri olmayan bir vahşet yaşanmaktadır. **Anadolu**'nun **kınalı koç yiğitleri**, ellerindeki kıt imkânlarla, adeta etten bir duvar örüp düşmana geçit vermeden namusları için, vatan için vuruşmaya başlamışlardır. Bu ateş cehenneminde nice kınalı koç yiğitlerimiz, körpecik delikanlılarımız **şehit** olmakta, Avrupalının kan içen canavar makineleri, gemileri, topları **Gelibolu**'yu bir kan gölüne çevirmektedir.

Aradan iki aya yakın belki fazla zaman geçmiştir. Bir gün Yüzbaşı Sırrı Bey'in bölük karargahına birkaç mektup ulaşmıştır. Yozgat'ın Sarıkaya İlçesi Kara Yakuplar köyünün köy katibi mektubu Hasan'ın anasına ulaştırmış ve anasının söylediklerini de yazıp cepheye yollamıştır. Yüzbaşı Sırrı Bey mektubu alarak okumaya başlar. **Mektup da Hasan**'ın anası şunları yazmıştır:

“Yavrum, Hasanım, Kınalı Kuzum,

Mektubun geldi, sanki dünyalar benim oldu. Köy kâtibi okudu, ben ağladım. Kumandanını pek sevmişsin, ne güzel! O senin babının yarısıdır. Sakın ola yavrum kumandanının emrinden çıkma, önünden aykırı geçme. Ateşe bas dese basasın yavrum. Kars'tan, Siirt'ten, Adana'dan, Uşak'tan arkadaşların olmuş. Birbirinizi çok sevip iyi geçinmişsiniz. Elbette öylesi yakışır yavrum. Onlar senin dünya ahret hakiki kardeşlerindir. Sakın onları incitme yavrum. Sütümü sana helal etmem. Kumandanın saçındaki kınayı sormuş. Bunda bilmeyecek ne varmış ki yavrum? Bizim burada Allah için kurban seçilen koçların başını kına ile süslerler. Ben de dört kardeşin içerisinde en çok seni sevdiğim için seni vatan, millet ve Allah yolunda kurban olarak seçtim. O yüzden başını kınaladım.

Anan Hatçe”

Sırrı Bey, iki gözü iki çeşme mektubu okur. Sonra posta erini çağırır.

-Şu Yozgatlı Kınalı Hasan'ı bulun bakalım. Mektubunu ona ben okuyacağım, onun okuması yoktu.

Çok geçmez posta eri geri döner.

-Kumandanım Hasan bir hafta önce Arıburnu'ndaki şiddetli muharebede Hakk'a yürümüş.

Sırrı Bey, orada gözyaşlarına hakim olamaz. Düşmanın onca güce rağmen Çanakkale'yi neden geçemediğini bir kez daha anlar...